

Sygn. akt IV P 188/17

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Grażyna Biernacka, Halina Kowalczyk

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 r. w Puławach

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko Szkole Podstawowej Nr (...) im. (...) w B.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I. Oddała powództwo;

II. Nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 października 2017r. skierowanymi do Sądu Rejonowego Lublin Zachód VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L., powód J. R. wnosił o ustalenie, że łączyła go z pozwanym Zespołem Szkół nr (...) im. (...)w B. umowa o pracę w okresie od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r., a jako swój interes prawny w przedmiotowym ustaleniu wskazywał fakt, że chce wyjaśnić swój stosunek pracy jako pracownika (...) w B., kiedy i w jaki sposób ten stosunek pracy ustał, a ma to znaczenie dla prawomocności decyzji ZUS o przyznaniu wcześniejszej emerytury nauczycielskiej, a ponadto pomiędzy stanowiskiem ZUS a stanowiskiem Dyrekcji pozwanego Zespołu istnieją ewidentne rozbieżności pomimo, że są to dwie jednostki publiczne.

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2017r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. przekazał sprawę tut. sądowi do rozpoznania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 listopada 2017r. Szkoła Podstawowa Nr (...) im. (...) w B. jako następca prawny Zespołu Szkół nr (...) im. (...)w B. powództwa nie uznawała i wносиła o jego oddalenie, podnosząc, iż powód nie ma legitymacji czynnej do wytoczenia przedmiotowego procesu ponieważ powód ma od 2014r. ustalone prawo do emerytury, pobiera to świadczenie, a więc niezrozumiałym, jest znaczenie ma żądanie powoda ustalenia stosunku pracy dla decyzji ZUS, ponieważ okres od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r. został mu zliczony przez ZUS jako okres składkowy, gdyż powód był w tym czasie pracownikiem innej szkoły. Według Szkoły Podstawowej Nr (...) im. (...) w B. żądanie powoda jest też bezzasadne, bo powód przebywał na urlopie bezpłatnym w Zespole Szkół nr (...) im. (...)w B. do 31 sierpnia 2009r., potem powód nie złożył kolejnego wniosku o udzielenie jemu urlopu bezpłatnego, ani

też nie stawiał się do pracy od 1 września 2009r., a więc wedle pozwanego, stosunek pracy rozwiązał się z dniem 31 sierpnia 2009r. za dorozumianym porozumieniem stron.

Postanowieniem z dnia 8 marca 2018r. sąd wezwał do udziału w sprawie po stronie pozwanej Szkołę Podstawową Nr (...) im. (...) w B.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Powód J. R. zatrudniony był jako nauczyciel w Szkole Podstawowej Nr (...) w B. od 1 września 1995r., a z dniem 1 września 1999r. stał się pracownikiem Zespołu Szkół Nr (...) w B. (akta osobowe).

Powód został powołany decyzją Burmistrza B. od dnia 1 września 2004r. na okres do dnia 31 sierpnia 2009r. na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w B. (bezsporne).

W dniu 30 sierpnia 2004r. zawarte zostało Porozumienie pomiędzy Burmistrzem B. a dyrektorem Zespołu Szkół Nr (...) w B. Z. D., z udziałem powoda, w ramach którego, w związku z powierzeniem powodowi przez Burmistrza B. stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w B. od dnia 1 września 2004r. do 31 sierpnia 2004r., to strony ustaliły, że dyrektor Zespołu Szkół Nr (...) w B. udziela powodowi urlopu bezpłatnego w okresie od 1.09.2004r. do 31.08.2009r. (akta osobowe, zeznania dyrektora pozwanego Z. D. słuchanego w charakterze strony- k.104v-105, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc - k.83, 105).

Następnie powód został ponownie powołany przez Burmistrza B. na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej w B. na kolejny okres od dnia 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r. (bezsporne). Po dniu 1 września 2009r. powód nie zgłosił się do pracy w Zespole Szkół Nr (...) w B., nie złożył wniosku o udzielenie jemu urlopu bezpłatnego, nie zostało zawarte też kolejne porozumienie pomiędzy Burmistrzem B. a dyrektorem Zespołu Szkół Nr (...) w B. o udzielenie powodowi kolejnego urlopu bezpłatnego na kolejny okres, gdy powód pełni funkcję Dyrektora Szkoły Podstawowej w B. (bezsporne).

W okresie od 1 września 2004r. do 31 sierpnia 2014r. powód wykonywał pracę wyłącznie jako Dyrektor Szkoły Podstawowej w B. (bezsporne).

Z dniem 1 września 2004r. powód został wyrejestrowany przez ZS Nr 1 w B. z ubezpieczenia społecznego (zeznania świadka S. G. k.82v). W okresie od 1 września 2004r. do 31 sierpnia 2014r. powód podlegał ubezpieczeniu społecznemu z racji jego pracy w Szkole Podstawowej w B. (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

W dniu 4 sierpnia 2014r., gdy powód uzyskał informację od Burmistrza B., że nie zostanie powołany na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej w B. na kolejny okres, to złożył wniosek do Burmistrza B. o rozwiązanie stosunku pracy łączącego go ze Szkołą Podstawową w B. z dniem 29 sierpnia 2014r. w związku z przejściem na emeryturę (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Powód, wobec tego że, aby mógł przejść na emeryturę, to wszelkie stosunki pracy musiały być rozwiązane, to dlatego w dniu 28 sierpnia 2014r. zwrócił się do dyrektora Zespołu Szkół Nr (...) w B. z informacją, że rozwiązuje stosunek pracy w związku z przejściem na wcześniejszą emeryturę nauczycielską, ponieważ 31 grudnia 2008r. ZUS stwierdził, że powód udowodnił 30 -letni okres pracy, w tym 20 letni okres pracy w szczególnych w charakterze nauczyciela (akta osobowe, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

W dniu 2 września 2014r. powód stawiał się w Zespole Szkół Nr (...) II w B. i tam wręczono mu sporządzone przez Zespół Szkół Nr (...) II w B. świadectwo pracy, w którym wpisano, że stosunek pracy pomiędzy tymi stronami trwał pomiędzy 1.09.1995r. a 31.08.2009r. i ustał w wyniku rozwiązania - art. 30§1 pkt1 kp, ale powód tego świadectwa nie przyjął (akta osobowe).

W dniu 2 października 2014r. powód otrzymał drogą pocztową świadectwo pracy wydane przez Zespół Szkół Nr (...) II w B., w którym wpisano, że stosunek pracy trwał pomiędzy 1.09.1995r. a 31.08.2009r i ustał w wyniku rozwiązania-art30§1 pkt1 kp (akta osobowe).

W dniu 10 października 2014r. powód złożył do Zespołu Szkół Nr (...) w B. wniosek o sprostowanie świadectwa pracy min. co do okresu zatrudnienia a dyrektor tego Zespołu odmówił sprostowania świadectwa pracy w tym zakresie (akta osobowe).

Powód odwołał się od tej decyzji pracodawcy do Sądu Rejonowego Lublin Zachód VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L., który wyrokiem wydanym w sprawie VII P 694/14 sprostował świadectwo pracy, w ten sposób, że w pkt1 tego świadectwa wpisał, że powód był zatrudniony w Zespole Szkół Nr (...) II w B. do 29 sierpnia 2014r., a stosunek pracy ustał na wniosek nauczyciela (k.6-9). Wyrok ten następnie został uchylony przez Sąd Okręgowy w Lublinie (k.10-15) i Sąd Rejonowy Lublin Zachód VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L., rozpoznając ponownie sprawę pod sygn. VIIP 140/16 oddalił powództwo powoda, gdyż powód składając żądanie sprostowania świadectwa piorący przekroczył termin określony w art. 97§2¹ kp, a Sąd Okręgowy, rozpoznając apelację od tego wyroku, oddalił ją (k.16-20, 20-29).

Powód, decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1 września 2014r. pobiera emeryturę (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, akt osobowych powoda, a także zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, które to zeznania nie są w żadnym miejscu sprzeczne ze sobą i należy obdarzyć je wiarą. Także i zeznania świadka S. G. zasługują na obdarzenie ich wiarą, bo zgodne są z zeznaniami stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, a także z dokumentami złożonymi do akt sprawy, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powoda o ustalenie, że łączyła go z Zespołem Szkół nr (...) im. (...) II w B. umowa o pracę w okresie od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r., nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ zgodnie z art.189 kpc, można żądać ustalenia przez sąd istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy strona ma w tym interes prawny, a z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie sądu, nie wynika, iżby istniał interes prawny po stronie powoda w przedmiotowym ustaleniu.

Powód, jako swój interes prawny w przedmiotowym ustaleniu wskazywał w pozwie, jak i w toku procesu fakt, że chce wyjaśnić swój stosunek pracy jako pracownika (...) w B., kiedy i w jaki sposób ten stosunek pracy ustał, a ma to – według niego, znaczenie dla prawomocności decyzji ZUS o przyznaniu jemu wcześniejszej emerytury nauczycielskiej, bowiem powód z uwagi na to, iż w ZUS znajduje się świadectwo pracy wydane przez (...) w B. z września 2014r., z którego wynika, że stosunek pracy rozwiązał się w dniu 31.08.2009r., a także znajduje się w ZUS pismo powoda, w którym prosi on dyrektora (...) w B. o rozwiązanie stosunku pracy z dniem 28 sierpnia 2014r. na jego wniosek, to wobec tych nieścisłości, powód obawia się, że ZUS ewentualnie mógłby wzruszyć swoją decyzję o przyznaniu powodowi emerytury. Natomiast następca prawny Zespołu Szkół nr (...) im. (...) II w B.- Szkoła Podstawowa nr (...) im. (...) II w B. podnosi, że powód nie ma legitymacji czynnej do wytoczenia przedmiotowego procesu, ponieważ powód ma od 2014r. ustalone prawo do emerytury, pobiera to świadczenie, a więc niezrozumiałym jest jakie znaczenie ma żądanie powoda ustalenia, że łączyła go z Zespołem Szkół nr (...) im. (...) II w B. umowa o pracę w okresie od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r. dla decyzji ZUS, ponieważ okres od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r. został mu zaliczony przez ZUS jako okres składkowy, gdyż powód był w tym czasie pracownikiem innej szkoły.

W ocenie sądu, pozwana Szkoła Podstawowa nr (...) im. (...) II w B. ma rację, twierdząc, że powód nie ma interesu prawnego w przedmiotowym ustaleniu .

Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 189 kpc, powód musi udowodnić w procesie o ustalenie, że ma interes prawny w wytoczeniu powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, który przynajmniej potencjalnie, stwarza zagrożenie dla jego prawnie chronionych interesów (wyrok Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2009 r. w sprawie II CSK 33/09). W doktrynie i orzecnictwie zgodnie przyjmuje się, iż interes prawny w rozumieniu art. 189 kpc występuje wówczas, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa; niepewność ta powinna być jednak obiektywna, tj. zachodzić według rozumnej oceny sytuacji, a nie tylko subiektywna, tj. według odczucia powoda (np. Wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 1983 r. w sprawie I PRN 189/83, wyrok Sądu Najwyższego z 27 sierpnia 1986 r. w sprawie I PRN 64/86). Skuteczne powołanie się na interes prawny wymaga wykazania, że oczekiwane rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie, wynikające z błędnego przekonania co do przysługiwania powodowi określonych uprawnień, ryzyko naruszenia w przyszłości jego praw.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, analiza złożonego przez powoda powództwa nie pozwala doszukać się jakiegokolwiek przesłanki uzasadniającej obiektywnie istniejący interes prawny powoda w uzyskaniu rozstrzygnięcia określonego pozwem w niniejszej sprawie. W chwili obecnej, nie istnieje bowiem absolutnie niepewność co do prawa powoda do emerytury nauczycielskiej, przyznanej jemu w roku 2014r. przez ZUS, które to świadczenie powód spokojnie pobiera. Powództwo i jego uzasadnienie w zasadzie stanowi o subiektywnym przekonaniu powoda do niepewności stanu prawnego, które jak wskazano wyżej nie stanowi o możliwości i uprawnieniu powoda do wytoczenia pozwu w oparciu o art. 189 kpc. Powód, co pozostaje poza sporem, od dnia 1 września 2014r. otrzymuje - decyzją ZUS, wcześniejszą emeryturę, gdyż wykazał się (i to już w 31 grudnia 2008r. – jak sam podał w piśmie skierowanym do pozwanego pracodawcy w dniu 28 sierpnia 2014r.) niezbędnym stażem pracy, będącym spełnieniem jednego z warunków przyznania takiego świadczenia, w szczególności poza sporem jest, że cały jego pracy jako dyrektora Szkoły Podstawowej w B. został mu zaliczony jako okres składkowy, a więc także okres pracy powoda w tej placówce oświatowej od 1 września 2009r. do 31 sierpnia 2014r. został uwzględniony w decyzji ZUS o przyznaniu powodowi emerytury. Powód pobiera spokojnie to świadczenie od roku 2014r. i niezrozumiałą jest obawa powoda, iż prawomocność tego decyzji ZUS może być ewentualnie w przyszłości kwestionowana z uwagi na fakt, że świadectwo pracy wydane jemu przez pozwanego pracodawcę w roku 2014 zawiera wpis, że okres pracy powoda w tej placówce trwał do 31. 08.2009r., a powód wnosił w piśmie skierowanym do tego pracodawcy w sierpniu 2014r. o rozwiązanie tego stosunku pracy w dniu 29 sierpnia 2014r. Te dwie okoliczności nie mają żadnego znaczenia dla ustalania prawa powoda do świadczenia emerytalnego. Powodowi przyznano to świadczenie na podstawie złożonych przez niego dokumentów, także i tego świadectwa pracy z 2 września 2014r., a więc twierdzenia powoda, iż obawia się on możliwości ewentualnego wzruszenia przez ZUS tej decyzji, wydanej przecież na podstawie złożonych dokumentów, są obiektywnie to oceniając, zupełnie niemożliwe.

W takim stanie rzeczy powództwo i jego uzasadnienie w zasadzie stanowi o subiektywnym przekonaniu powoda do niepewności stanu prawnego, które jak wskazano wyżej nie stanowi o możliwości i uprawnieniu powoda do wytoczenia pozwu w oparciu o art. 189 kpc.

Wobec tego sąd oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102k.p.c., który to przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd, przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy uznać pogląd, iż sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego. Taka właśnie sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy. Powód bowiem decydując się na dochodzenie swoich praw na drodze sądowej, niewątpliwie był

subiektywnie przekonany o zasadności swego roszczenia o ustalenie i obciążanie jego kosztami procesu stanowiłoby dla niego znaczną dolegliwość.